

EKKLESIA AMSTERDAM
Zondag 6 december 2020
LuisterLink – VOC mentaliteit
Samengesteld door Bart-Jan van Gaart

1. Damp, schaduwen, leegte (VL926, Tom Löwenthal)

*Damp, schaduwen, leegte,
ijler dan ijl is alles.
Wat krijgt de mens voor de moeite
waarmee hij zich afmat onder de zon?*

*Wat nu bestaat, bestond al lang
en wat zal zijn, dat was al eerder,
en wat gebeurt is, gebeurt opnieuw
en wie gedenkt die vroeger waren?*

*En die nog komen, zijn al vergeten.
De wijsheid schooiert rond in lompen.
Wie recht betracht wordt niet geacht.
Wie zaait weet niet wat hij zal oogsten.*

*Het licht is zoet, licht van de zon.
Goed voor onze ogen het licht.
Er zullen donkere dagen komen.
Er zal nog weten zijn van licht.*

2. Overweging - 1

3. Voorlezing uit het boek *In den beginne* (Genesis 9:18-27)

4. De slavende handen wenkten de slepende voeten (VL 320, Antoine Oomen)

*De slavende handen wenkten de slepende voeten,
de tillende armen kreunden naar torsende schouders:
'Als ons nog ooit wordt gegeven één dag dat wij rusten'.
Dorstige monden riepen het hangende hoofden toe:
'Werd ons ooit nog gegeven één dag dat wij rusten'.*

*Nu is geworden deze dat dat wij rusten:
dat wij kropen uit zandlabirinten en staan
in dit wijdopen oord, als bomen aan water;
dat wij elkaar zien staan, herkennen, en lachen;
dat wij de mens toezingen en geven te drinken.*

Mocht één dag per zeven vrede ons deel zijn.

*Dag van aandenken, weten: ons heeft geschapen
die die wijd maakte de aarde, lichtend de hemel,
in zes dagen, maar op de zevende rustte Hij.
'Die naar jouw beeld ons schiep,
doe ons rusten in vrede'.*

*Niet één dag per zeven, maar alle dagen
doe ons rusteloos tegen de dood in leven,
Levende, die naar Jouzelf ons noemde – nu leer ons
dat wie berust in de dood geen vrede zal vinden,
dat alleen zij die recht doen rusten in Jou.*

*En weer, achter jouw woord aan, gaan wij het zand in,
richting levend water. Op onze schouders
wiegend dragen wij mee onze moeders en vaders,
afgebeulden – nog zullen zij kinderen baren.
Nieuwe mensen zullen de aarde bewonen.*

5. Overweging - 2

6. Ola Gjeilo, Ubi Caritas, Kings Return

7. Voorbeden

8. Hoe ver te gaan (VL 318 – muziek Antoine Oomen)

*Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn?
Nooit meer gebaande.
Hoeveel paar voeten zijn zij? Twee-drieduizend.*

*Nog bijna slaven, vreemden voor elkaar.
Kreupelen, blinden.
Maar met iets in hun hoofd dat stroomt en licht geeft.*

*De zon zal hen niet steken overdag.
Bij nacht de maan niet.
Zij stoten zich aan stenen. Niemand draagt hen.*

*Omdat zij willen leven als nog nooit,
angstig te moede
zijn zij gegaan met grote hinkstapsprongen.*

*Niet hier hun vaderland, en schaamteloos
wagen zij alles.
Soms wordt woestijn oase waar zij komen.*

*Vrijheid ontkiemt in hen, gloeit aan, dooft uit,
zal weer ontvlammen.
Zij blijven kinderen, zij worden groter.*

*Hun stoet is zonder einde en getal.
Tel maar de sterren.
Zij weten van de Stad met fundamenten.*

Verantwoording

Alle liederen en teksten zijn van Huub Oosterhuis, tenzij anders aangegeven. De verwijzingen VL betreffen paginanummers in 'Verzameld Liedboek' (2004). Van liederen of teksten die daar niet instaan, is het paginanummer opgenomen uit de verzamelbundel "Stilte zingen" (2018). De vrije vertalingen van Psalmen zijn gepubliceerd in "150 Psalmen vrij" (2011). De muziek is te vinden via i-Tunes, Spotify, of op CD via onze webwinkel (www.ekklesia-amsterdam.nl).